

Prædiken til 2. søndag efter påske 2023

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: M & M 17: Helt væk var hjertesorgen, 51 Jeg er i Herrens hænder,
M & M 41: Stenhjertet, 168 Hyrden er én, og så hans hjord,

—

23 Hvor Gud mig fører, går jeg glad, 168 Hyrden er én, og så hans hjord,
235 Verdens igenfødelse

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.« Johannesevangeliet 10,11-16

Vi veksler lidt mellem billederne, som vi bruger om Jesus. I påsken blev Jesus ofret som et lam, som det lam der blev ofret i Egypten, hvor blodet fra lammet blev smurt på dørstolperne, så dødens engel kunne gå forbi der hvor der var ofret lam – og ellers skulle dødens engel gå ind hos egypterne og dræbe den førstefødte i hver husstand, som den 10 og mest grusomme plage, der skulle få den egyptiske farao til at frigive det jødiske folk, så de blev udfriet fra slaveriet i Egypten og kunne gå ind i det forjættede land, der flød med mælk og honning.

I påsken bruges billedet af lammet om Jesus, men i dag, der er han ikke lammet – der er han hyrden. Fårene, flokken, den udgør vi.

Jesus vil være hyrde for os.

Den god hyrde, det er en hyrde der holder af, kender og kendes ved sine får. Han går med sin fåreflok. Han sætter sit liv ind, ja, han sætter endda livet til for at redde sine får, som vi lige har hørt om påsken.

Det er usædvanligt at en hyrde skal ofre sit liv for sine får. En normal hyrde vil strække sig langt – men ikke sætte liv og lemmer ind i kampen om at redde får fra fare – hyrdens liv er mere værd en fårenes... Men her der sætter hyrden sit liv til for os... Han ofrer sig – og det kan han fordi hyrdebilledet kun holder så langt... For Jesus går i døden for os, for at åbne porten ind til Paradis og det evige efterliv inde fra døden, for så at komme tilbage til livet, og lede os – flokken gennem den åbne port.

Hyrdens liv falder sammen med fårenes. Han går foran og tager stødet af for fårene. Han finder hvilesteder og sørger for mad og drikke.

Den gode hyrde er midt iblandt fårene. Han er orienteringspunktet, og fårene kender og hører hans røst. Og sidst men ikke mindst går hyrden bag dem, skubber dem fremad, når de falder bagud, eller når de bliver træge og stædige.

Hyrden går ud gentagne gange og leder efter de får, der er blevet væk. Det gør han fordi, de hører til hos ham, og fordi han hverken kan eller vil undvære dem.

Jesus er hyrden – og i dagens billedsprog, der er vi fåreflokken.

Hyrden kender os ned til den mindste lille celle.

At kende er et centralt begreb i biblen.

Jesus går så vidt, som til at sige, at han kender os, som Faderen kender ham... Der sker en sammensmeltning.

Når biblen bruger ordet kende, ligger der næsten altid noget mere i ordet, end når vi bruger udtrykket.

Når vi siger at vi kender ham eller hende, så behøver det ikke at dække over ret meget mere end at vi ved hvem han eller hun er.

I biblen betyder at kende nærmere at ”erkende”. At kende Gud er at anerkende Gud som Gud, og det er at se verden, som hans og leve i verden ud fra dette. Og erkende er ikke nødvendigvis det samme som altid at forstå, men netop tage imod i tro og kærlighed, velvidende at jeg er kendt, jeg er elsket.

Når Jesus taler om hyrden eller omtaler sig selv som en hyrde, så siger han jo også noget om fårene, - om os. Han ved godt, at vi er truet. At det kan være farligt at leve og være menneske.... Vi dør faktisk af det... Men freden midt i den fare er, at Gud greb ind og sendte Jesus til os. Gud blev ikke i sin himmel og lod får være får.

Nej, han sendte sin egen søn og lod ham prøve den usikkerhed der følger med et menneskeliv.

Mange vil nok sige, at de har oplevet dage, hvor der ikke syntes at være nogen hyrde. Og endnu flere vil måske spørge: Hvordan kan jeg nu vide, at jeg stadig tilhører hjorden og hyrden?

Og hvad med mine børn, mine kære, – hvordan kan vi tro, at vi stadig hører med til hjorden? Og at hyrden kender os.

Det kan vi, fordi vi er mærket med korsets tegn.

Steder, hvor der er flere flokke, der kan hyrderne kende deres egen flok på øremærket – de ved hvilke får der er deres – og fårene de ved også hvilken hyrde, der er deres.

Vi har også et kendetegn. I dåben fik vi det for både pande og bryst.

Vi fik tegnet et kors over pande og bryst, som tegn på, at Jesus har sat livet ind for at vi kan leve, - for at vi kan vove livet også når vi hverken kan finde spor fremad eller bagud. Hyrdestaven er et kors, der knytter os til Kristus, til den gode hyrde

Jesus møder os der, hvor vi er, og ikke der, hvor vi syntes vi burde have været. Han finder os, og tager os hjem, når vi er på afveje.

Jesus er vores sande hyrde. Han kender os!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

(kirkebøn)

Gud, vor skaber, vi takker dig for den kærlighed og menneskelighed, du har vist os i din søn, Jesus Kristus.

Vi beder for alle, der lider i denne verden, for alle, der ikke kan mærke din kærlighed på grund af menneskers ondskab og fejltrin.

Vi beder for alle, der lider under krigens rædsler, for alle hjemløse og flygtninge, for alle uden arbejde og uden håb, for alle der er forfulgte og undertrykte for deres tros og politiske meningers skyld.

Vi beder for alle syge, for alle ensomme, der netop nu er glemt af deres nærmeste, i fængsler, på hospitaler og gadehjørner.

Hjælp dem, der er bange: for mørket, for andres meninger, for dagen i morgen og for døden.

Hjælp dem, der skal styre og lede os, at de ikke misbruger deres magt.

Vær nær hos vor dronning og hendes familie.

Vi beder for alle, ikke alene for dem, vi holder af, men også for dem, vi ikke kan lide, dem som er os imod.

Gud, vor skaber, giv os øje og øre for menneskers nød for din søns, Jesus Kristi, vor Herres skyld.

Bevar os i håbet om syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv. Amen.

(meddelelser)

Lad os med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

og Guds kærlighed

og Helligåndens fællesskab

være med os alle! Amen